ANUL XI. No. 1281 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 18 Decembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

IAR MISTIFICARI...

Anul trecut, motociclismul ajunsese la o popularitate senzaţională.

De câte ori rateurile motocicletelor speriau găinile din mahala şi se ridicau nori de praf pe pista foarte economic stropită a velodromului, spectatorii inundau tribunele. Inghesuindu-se cât mai incomod, suportând preţuri de intrare oricât de ridicate şi totalizând asistenţe din ce în ce mai numeroase.

După football motociclismul se stabilise astfel al doilea sport cu adeziuni în simpatia spectatorilor bucureşteni.

De la un timp însă, încasările n'au mai satisfăcut probabil, casieria Moto Clubului.

Rateurile nu mai puteau să fie întărite. Praful depe pistă nu putea să mai fie înmulţit. Preţurile de intrare nu mai puteau să fie ridicate. Iar tribuna cu tot malul care o flanchează nu putea să înghesuie şi mai mulţi spectatori.

Mai exista însă un mal.

Acela din faţa tribunei. Lung, înalt şi totdeauna gol.

Un mal care ar fi putut să găzduiască aproape tot atâţia spectatori câţi acopereau obişnuit coclaurile din poalele tribunei. Care ar fi putut deci să fie transformat într'o tribună aproape tot atât de comodă ca şi cealaltă. (Date fiind aptitudinile spectatorilor dela motociclism de a sta pe brânci şi de a inhala imense cantităţi de praf). Şi care să dubleze veniturile Moto Clubului.

Pe el, deci!

Dar cum? Eftinind preţurile de intrare? Haida de! Aducând motociclişti mai consacraţi? Haida de! Nu mai rămâneau deci decât două mijloace:

Să fie obligată toată Floreasca să vină Dumineca la Velodrom. Ceiace, cu toate ifosele dictatoriale ale câtorva conducători ai Moto Clubului era oarecum greu de realizat.

Sau, să fie întărită reclama. Ceiace era mult mai uşor de făcut.

Şi ne-am trezit astfel, săptămâni dearândul, numai cu întâlniri motocicliste internaţionale.

România—Austria, când oaspele era blond sau ştia să valseze. România — Germania, când adversarul lui Cantacuzino avea oarecari informaţii geografice, pe unde este Berlinul.

Sau chiar matchuri intercontinentale: Africa — România, când învinsul lui Cristea era tuciuriu sau avea părul creţ.

Afişe mari, colorate strident şi întinse pe toate gardurile, nu mai anunţau decât matchuri internaţionale cu motociclişti celebri: campionul Africei de sud vest, învingătorul din marea cursă a Vienii, eroul din şi mai marea cursă a Barcelonii, sau campionul Coastei de Azur noaptea...

Spectatorii s'au lăsat fireşte convinşi la început.

Când au văzut însă mistificările pe cari le-au suportat o dată sau de două ori, s'au edificat. Au priceput ce sunt matchurile acestea intercontinentale şi campionii tuturor oraşelor pe mahalale.

Şi Velodromul a rămas din ce în ce mai gol.

Nu cred că hockey-ul va atinge prea curând popularitatea la care a ajuns motociclismul. Nu are nici motor, nici rateuri şi nici praf, pentru ca să poată speria mahalaua şi să-şi facă astfel o reclamă irezistibilă.

Iar de doi ani, contează pe acelaş număr de spectatori.

Nici mai mulţi, nici mai puţini.

Dacă însă prin popularitate nu se apropie de motociclism, prin mistificările la cari se pretează, şi-a dovedit o rudenie neaşteptată cu velodromul.

Fiindcă, după matchurile «intercontinentale» dela motociclism am avut stupoarea de a citi eri afişe anunţând «*senzaţionalul match de hockey Bucureşti — Budapesta*».

Bucureşti — Budapesta?

Cu care ocazie? Cu prilejul vizitei unei echipe de juniori a clubului «Ferencvaros» pe care nu ştim încă cine a transformat-o — pentru săltarea încasărilor — într'o reprezentativă a Budapestei?

Şi de unde reprezentativa Bucureştilor?

Cine a autorizat echipa de eri — o combinată a Telefoanelor — să angajeze prestigiul sportiv al Capitalei?

La motociclism nu există o Federaţie care să controleze elucubraţiile la cari au ajuns organizatorii bluffurilor intercontinentale din groapa Floreaschii.

La hockey însă exista.

Nu-şi poate permite prin urmare nimeni să denatureze titulatura întâlnirilor, transformându-le din matchuri de club, fără pretenţii, în matchuri cu pretenţii de întâlniri inter-oraşe.

Ştie Federaţia de hockey de mistificarea care a fost comisă eri cu ocazia matchului Telefoane — Ferencvaros transformat — pentru reclamă — într'un match Bucureşti—Budapesta?

Ne mulţumim deocamdată să-i furnizăm noi informaţia aceasta.

GEORGE FULGA

Săptămâna

Nici nu se putea ca acum, în prag de alegeri, când toată lumea-i aferată, când tot ce-i serios se agită, propune, comentează şi explică, nici nu se putea ca sportul care prin definiţie este numai mişcare şi acţiune, să stea de pomană cu mâinile-n sân şi să privească neputincios la salturile acrobatice ale termometrului... Aşa că a purces, simultan cu înşiruirea pe toţi pereţii Capitalei a celora cari vor să intre în parlament pentru în veci fericirea norodului românesc, să întocmească şi el listele de candidaţi. Nu însă pentru islazul oratoriei publice, ci deadreptul pentru nemurire. A alcătuit, adică, aşa zisele clasamente, cari fixează definitiv în istorie pe cei cari au avut norocul să fie cuprinşi în ele şi cari aureolează încă în viaţă pe fericiţii muritori.

Nu s'a înfăptuit însă niciodată lucru mare fără defectul respectiv. Este o lege a firii, ca opera menită să înfrunte veacurile să aibe pecetea imperfecţiunii omeneşti. Şi de aceia n'a făcut gaură în cer nici faptul că federaţia de tennis, care la urma urmei tot din oameni e formată, a aruncat în lume cunoscutul clasament oficial. Care are totuşi meritul de a fi o operă bine gândită, laborios întocmită şi mai ales iscusit... plăsmuită. Pentru că trebue sa recunoaşteţi şi dv., cu toate că n'aţi făcut desigur, până acum clasamente, că nu este prea uşor să alegi dintr'o turmă răsleţită pe cei mai buni, să-i faci grămezi după grosime şi înălţime, apoi să-i numerotezi în ordinea... preferinţelor şi în cele din urmă să-i trimiţi pe la gazete sub formă de clasamente artistic executate la maşina de scris. Şi cu cât este mai grea această operaţiune, cu atât este mai plină de dezagramente, pentru că invidioşii cari n'au darul dumnezeesc de a dispune de nemurirea altora, au prilej să caute — şi ce e drept, adesea să găsească — nod în papura celor cari combinând aceste clasamente, se sacrifică... pur şi simplu. Ba că cutare a fost desavantajat pentru că nu vrea să se înscrie la T. C. R., ba că cutare a fost avansat pentrucă s'a înscris, ba că aşa şi pe dincolo... Invidie şi iar invidie.

Numai boxul şi-a făcut fără sgomot micul său clasament, datorită faptului că acolo nu e T. C. R. şi mai ales că până la sfârşit, nu a mai avut pe cine să clasifice. Pentrucă, de când cu seceta cumplită în boxul profesionist, s'au dus oamenii să-şi vadă de vechile meserii, fiecare cum s'a priceput mai bine, aşa că F. R. B.-ul n'a avut nici jumătate de pretendenţi pentru locurile disponibile în clasament. Ziarele au înregistrat, n'au comentat, pentrucă n'au avut ce, şi din nou voe bună şi braţe încrucişate... până când s'o milostivi bunul Dumnezeu.

Deocamdată e rândul altora să se pregătească pentru clasamente viitoare, dacă până la sfârşit nu se va renunţa cumva la ele. La hockey, de exemplu, va fi foarte greu de întocmit aşa ceva, pentrucă după ce eşti învins cu 5—0 şi faci apoi 0—0, cine poate afirma cu mâna pe conştiinţă că eşti mai bun sau mai prost decât adversarul tău? Nu e vorbă, dilema în care s'au găsit spectatorii celor două matchuri dela patinoar, ar fi fost mai uşor de... suportat, dacă oaspeţii dela Budapesta s'ar fi căznit să risipească talent corespunzător măcar unei zecimi din faima care a precedat venirea lor la Bucureşti...

Aşa că nici clasament nu s'a putut face şi nici de degerat nu s'a degerat cu vre'un folos. Pe semne însă c'aşa-s treburile la hockey...

L. ROŞIANU

Organizarea mişcării sportive şcolare

Iniţiativa profesorilor bucureşteni. Normele după care se vor organiza concursurile şcolare. Şedinţa de Joi dela O. N. E. F.

Despre o mişcare sportivă şcolară românească nu se poate vorbi. Singurele ramuri sportive care s'au ocupat până în prezent de tineretul şcolar, creând manifestaţiuni special rezervate lor, au fost: atletismul, footballul şi rugbyul, într'o oarecare măsură.

Aceste concursuri care se rezumau de cele mai multe ori la un singur campionat şcolar, erau organizate de către federaţiunile respective, cari în lipsa unor alte organizaţiuni şi-au asumat răspunderea de a se ocupa de competiţiunile sportive şcolare.

Absenţa unor profesori de educaţie fizică entuziaşti şi cunoscători ai sporturilor atletice şi de echipă a fost motivul pentru care conducătorii organizaţiunilor noastre sportive deşi nu aveau nici o legătură cu şcoala, s'au ocupat totuşi de tineretul liceelor, creind o emulaţie şi făcând astfel în mod benevol ceea ce era datoria profesorilor să realizeze în orele de sport.

Singurul sport care pasiona pe maeştrii de odinioară era oina. Concursurile şcolare repurtau, e drept, succese frumoase, dar odată cu apariţia nouilor sporturi oina a decăzut şi cu ea ultima oganizaţiune pur şcolară.

In ultimul timp, situaţia s'a schimbat, căci nouii profesori de educaţie fizică sunt toţi tineri, cu o pregătire specială şi completă, entuziaşti şi animaţi de dorinţa de-a da tineretului şcolar idei sănătoase în materie de sport.

O INIŢIATIVA LAUDABILA

Şi trecând la fapte, profesorii de educaţie fizică din Bucureşti, urmând indicaţiile O. N. E. F.-ului şi ale Ministerului Instrucţiunii publice, au procedat în primul rând la constituirea comisiunei sportive şcolare. Acest organ care va cuprinde pe toţi profesorii de educaţie fizică din Bucureşti, va avea ca organ executiv un birou restrâns cu sediul la O.N.E.F.

Prima şedinţă a acestei comisiuni a avut loc de curând în localul O.N.E.F. cu care ocazie s'au enunţat principiile cari vor sta la baza nouei organizaţiuni a mişcării sportive şcolare şi modalităţile practice de activitate.

PROGRAMUL DE ACTIVITATE

Urmând indicaţiile ministerului instrucţiei publice, comisiunea sportivă şcolară va fi în viitor organul care va organiza toate manifestaţiunile şcolare (în toate ramurile sportive).

Incepând din primăvara anului 1934 se vor organiza:

Concursul şcolar al Bucureştiului de cross-country;
Concursul şcolar de ştafetă;
Concursul şcolar de atletism;
Concursul şcolar de tennis;
Concursul şcolar de nataţie;
Concursul şcolar de football;
Concursul şcolar de rugby;
Concursul şcolar de patinaj;
Concursul şcolar de volley-ball şi basket-ball.

Toate aceste competiţiuni, la cari vor lua parte reprezentanţii selecţionaţi ai liceelor, vor fi organizate de către Comisiunea sportivă şcolară şi de studenţii I. S. E. F., cari vor face practica pedagogică.

Concursurile de atletism, football, rugby şi basket-ball se vor organiza pe stadionul O.N.E.F. Concursurile de tennis vor avea loc pe courtsurile T. C. R.-ului, concursurile de nataţie se vor disputa la Strand, iar cele de patinaj pe patinoirul care va fi construit de O.N.E.F.

Insfârşit crossul şcolar va fi organizat ca şi în trecut pe şoseaua Kiseleff.

In toate probele elevii vor fi împărţiţi în două categorii după vârstă iar probele adaptate posibilităţilor lor fizice.

Concursurile sportive şcolare se vor disputa cu un deosebit fast şi la ele vor fi prezenţi toţi elevii şcoalelor secundare, comerciale şi de meserii din Capitală.

O insignă distinctivă se va creia pentru câştigătorii probelor şcolare şi posesorii lor vor avea intrare gratuită la toate manifestaţiunile sportive şcolare.

Fiecare concurs va fi înzestrat cu numeroase premii oferite de magazinele de sport, oficialităţile şcolare, etc.

UN REGULAMENT AL CONCURSURILOR

In curând comisiunea sportivă şcolară va da la iveală un regulament cuprinzând manifestaţiunile sportive organizate, probele în fiecare ramură, condiţiunile de participare, selecţionarea reprezentanţilor, juriul concursurilor, datele când se vor disputa, etc.

Acest regulament va fi dat publicităţii şi împărţit şcoalelor din Capitală.

Asemenea comisiuni sportive şcolare vor lua fiinţă în mai toate oraşele mari din ţară, tendinţa fiind să se creeze o federaţie sportivă şcolară.

CAMOR

ECHIPA DE HOCKEI A CANADEI VINE LA BUCUREŞTI?

Intre Teleton Club şi Ottava, care va reprezenta Canada la campionatele mondiale de hockey pe ghiaţă, se duc intense tratative pentru un match la Bucureşti al marei echipe de peste Ocean.

E vorba de o întâlnire România—Canada la 28 Ianuarie.

Date fiind condiţiunile în cari se poartă aceste tratative, nu este exclus ca până la sfârşit să ducă la un angajament definitiv.

CUM A FOST INVINS LUCIAN POPESCU LA BARCELONA

Pe foile de punctaj, Lucian n'a fost inferior lui Girones. — O lovitură nefericită la nervul optic. — Girones a refuzat revanşa la Bucureşti. — De vorbă cu d. Ion Popescu

Lucian Popescu şi tatăl său d. Ion Popescu s'au înapoiat în Capitală venind din Hamburg, unde după matchul dela Barcelona, au făcut o călătorie de agrement.

I-am cerut câteva detalii asupra matchului său cu Gironès.

Lucian s'a scuzat, explicându-ne că un accident foarte neplăcut survenit în cursul matchului l-a împiedicat să vadă exact cum au decurs ostilităţile.

A trecut astfel cuvântul d-lui Ion Popescu care ne-a vorbit nu numai despre matchul dela Barcelona, dar şi despre o mulţime de aspecte ale boxului internaţional, pe cari experienţa sa de vechiu şi atent manager le-a fixat într'un cadru extrem de interesant.

INAINTEA MATCHULUI

Antrenamentul lui Lucian s'a desfăşurat în cele mai bune condiţiuni. O săptămână înaintea matchului însă, o uşoară angină l-a pus într'o stare de mare enervare. Inghiţea anevoios şi s'a alimentat două zile numai cu lichide.

Sparing-partenerii săi totuşi erau unanimi a recunoaşte în Lucian un boxeur de mare clasă, cu posibilităţi de a-l înfrânge pe Girones. Unul din ei, Bay Finigan, a fost solicitat pe neaşteptate pentru un match la Paris împotriva lui Huat şi a obţinut o performanţă meritorie.

Intre timp, organizatorii erau foarte plictisiţi din cauza evenimentelor dela Barcelona, foarte puţin prielnice unei mari reuniuni pugilistice. Grevele şi turburările politice se ţineau lanţ.

Asistând la ultimul antrenament al lui Lucian, d. Gassa, organizatorul reuniunei s'a arătat dispus să-l angajeze pentru un al doilea match, contra lui Escheneria, care să se dispute la circul Pidce din Madrid.

Condiţiunile materiale erau foarte avantajoase.

D. Gassa era convins că Lucian va învinge. De altfel în ziua matchului dupăce am vorbit la Radio atât eu cât şi Lucian, Artero şi Gironès, d. Gassa mi-a declarat că reflectează să organizeze revanşa în primăvară la Arenele Monumentale unde încap 32.000 de spectatori.

MATCHUL

Greva tramvaelor care survenise trei zile înaintea reuniunei, aducea un mare prejudiciu reuniunei care ar fi fost amânată dacă termenul pentru disputarea campionatului nu expira peste 3 zile.

Cu toate acestea Olimpia a fost arhiplină. La ora 11, nu s'a mai găsit un singur bilet.

Matchul a fost arbitrat de elveţianul Roger Nicod, un oficial de o competinţă indiscutabilă, cum din nefericire nu se găsesc mulţi în Europa. Nicod a arbitrat de altfel în anul acesta şi matchurile Paulino—Carnera şi Thil—Tunero, ambele campionate mondiale. Iar pentru noi nu era un necunoscut.

Matchul a început în nota de superioritate a lui Lucian care conform obiceiului său s'a servit de stânga, plasând numeroase directe şi deplasându-se mai înainte ca Gironès să reacţioneze.

Arbitrul i-a acordat această repriză de departe.

Repriza doua a avut aceeaşi fiziomie, Gironès neputând face nimic.

Arbitrul l-a văzut din nou pe Lucian câştigând detaşat.

In repriza treia Gironès a pornit la atac foarte deschis şi a izbutit câteva lovituri frumoase. Mult prea repezi însă, pentru a fi eficace.

Profitând de faptul că spaniolul boxa descoperit, Lucian l-a lovit precis dela jumătate distanţă cu un crochet de stânga la ficat.

Toţi oamenii cari au fost prinşi de Lucian cu lovitura aceasta la antrenament sau în matchuri publice, au căzut. Gironès s'a crispat de durere, dar a recuperat imediat.

In colţ, Lucian mi-a spus că Gironès loveşte încet. Dar că în schimb, încasează extraordinar.

Arbitrul a văzut repriza egală.

In repriza următoare Gironès este mai activ. Loveşte fără preget şi de multe ori în blocaje. Lucian contrează cu directe de stânga şi se acoperă prudent.

Arbitrul acordă repriza lui Gironès.

Repriza cincea are aceeaşi înfă-

(Continuarea în pagina II-a).

Impresionanta victorie a lui Lăpuşan în concursul internaţional dela Ljubljana

Excelentul atlet român a câştigat o cursă la care au participat 60 concurenţi. Grănicerul Dinu Cristea al 4-lea din 80 concurenţi

LJUBLJANA, 17. (Dela trimisul nostru special). — Azi dimineaţă s'a disputat în localitate marele meeting atletic internaţional organizat de «Uniunea Naţională Jugoslavă». Acest meeting, format din două mari curse pedestre prin mijlocul oraşului se dispută anual în atenţia unanimă a Jugoslaviei sportive, datorită faptului că participă cei mai buni atleţi din Jugoslavia şi Austria.

Anul acesta «Uniunea Naţională Jugoslavă» a invitat şi pe reprezentanţii atletismului românesc. In acest scop urma să facă deplasarea la Ljubljana Manea şi Lăpuşan. Primul urmând să plece în curând în Franţa cu Stadiul Român, a fost înlocuit în ultimul moment prin valorosul grănicer Dinu Cristea.

O MARE VICTORIE A ATLETISMULUI ROMANESC

Ljubljana este literalmente sub zăpadă. Totuşi meetingul n'a fost amânat şi s'a bucurat de un succes nemaipomenit. Traseul ambelor curse trece prin mijlocul oraşului pavoazat şi înţesat de zeci de mii de curioşi.

Prima cursă a fost cea de 2700 metri la care au luat parte 60 concurenţi. A fost un spectacol sportiv extraordinar, care a entuziasmat până la delir massele de spectatori. A fost o luptă titanică între cei mai buni alergători jugoslavi, austriaci şi Lăpuşan. Alergătorul român şi-a dominat adversarii şi a trecut primul linia de sosire în 10 m. 43 sec. 5/10.

Victoria strălucită a atletului român a fost aplaudată foarte călduros de către spectatori.

ŞI O PERFORMANŢA NU MAI PUŢIN INTERESANTA

S'a disputat apoi cursa de 5 km. între 80 concurenţi. Austriacii au participat la această cursă cu tot ce au mai bun în semi fond. După o cursă foarte susţinută, jugoslavul Krews, revelaţia dela Atena, a învins în 20 min. 23 sec. 4/5.

Grănicerul Dinu Cristea, care a alergat pentru prima oară într'o cursă de mare anvergură, s'a clasat al 4-lea, ceiace constitue o performanţă excelentă, dacă ţinem seama de condiţiunile grele ale cursei şi de calitatea adversarilor pe cari i-a învins.

*

Performanţele realizate de cei doi atleţi români la Ljubljana ridică atletismul românesc pe treapta pe care o merită în concertul european. Dacă Manea nu ar fi fost în imposibilitate să facă deplasarea în Jugoslavia, este mai mult ca sigur că România şi-ar fi adjudecat şi cea de a doua cursă, întregind astfel un succes m[illegible] din toate punctele de vedere.

I. S.

După intervenţia d-lui inginer N. Mărescu

In numărul trecut al ziarului nostru am publicat o scrisoare a d-lui inginer Nicolae Mărescu, preşedintele Stadiului Român şi vice-preşedinte al Federaţiei Române de rugby. Cum era şi de aşteptat, această scrisoare a provocat vii discuţiuni în lumea rugbyului român prin caracterul ei şi mai ales dată fiind autoritatea celui ce o semna.

In prima parte d. ing. Mărescu se desolidarizează cum este şi natural, de conducerea clubului Stadiul Român din momentul când s'au petrecut faptele cari formează cercetarea de acum a Biuroului Federal.

Nu înţelegem însă de ce era nevoe să se accentueze că d. Mărescu nu a făcut parte din conducerea de pe timpul când d. Tasse Berechet ar fi încercat să mituiască pe jucătorul Camil Ioan?

Căci, cu ce era vinovată conducerea Stadiului Român de acest fapt? S'ar putea produce o singură învinuire. Dece conducerea de atunci nu a adus la cunoştinţa organelor de conducere acest fapt?

Răspunsul pare să fie cam următorul: conducerea de pe atunci nu a adus la cunoştinţa Biuroului acest fapt deoarece nu punea bază pe spusele d-lui Camil Ioan.

Această neîncredere a fost verificată azi când însuşi cel care a făcut declaraţia declară că a glumit. A fost aşa dar logic ca fosta conducere să nu denunţe o glumă de prost gust a jucătorului Camil Ioan din Stadiul Român.

In al doilea rând, d. inginer N. Mărescu roagă ca «Gazeta Sporturilor» să intervie pentru o mai serioasă cercetare a faptelor, deoarece d-sa are informaţiuni că adevărul este altul decât acela la care a ajuns ancheta Biuroului Federal.

In această privinţă scrisoarea d-lui ing. Mărescu este foarte interesantă.

In primul rând, Biuroul Federal nu a închis nici chestiunea Penescu, nici n'a trecut peste celelalte acuzaţiuni. Căci în şedinţa de Vineri seară a decis să roage pe d. inginer Mărescu să aducă la cunoştinţa Biuroului informaţiunile pe cari le posedă.

In această privinţă, intervenţia distinsului sportiv a fost salutară şi informaţiunile sale sunt aşteptate cu mult interes, fie că ele s'ar referi la cazul Penescu, fie la cazul Camil Ioan, fie la orice altă chestiune în legătură cu latura morală a rugbyului nostru.

In ce priveşte al treilea punct al scrisorii d-lui Mărescu şi anume acel referitor la «Dictatura d-lui Caracostea» credem că asupra acestei chestiuni este inutil să revenim, căci «Gazeta Sporturilor» şi-a spus părerea. Se pare că d. ing. Mărescu nu are încredere în puterile unui singur om pentru a duce la bun sfârşit o asemenea sarcină ingrată. La prima vedere, îngrijorarea d-sale pare fondată, însă sistemul propus de d. Mărescu a fost experimentat îndeajuns, dar a dat roade din cele mai slabe. Adunarea generală a Federaţiei române de rugby, în unanimitate, a decis să experimenteze şi celălalt sistem. Ar fi normal să i se aştepte activitatea, înainte de a i se aduce incriminări.

Şi acum noi care am dori să-l vedem pe d. ing. Mărescu reluând firul rodnicei sale activităţi în sânul F. R. R-ului, ne întrebăm cu nedumerire dece d-sa nu activează azi când se pare că motivele ce-l ţineau departe de conducere au dispărut.

Pentru rugby, inactivitatea d-sale constitue o mare pierdere.